

finder for godt, ikke er underkastet nogen Indskrænkning, grundet paa Hensynet til de Mennekers Liv og Velfærd, som skulle føre det over Søen". Utsaa heraf fremgaar det, at den Kommission, der har bearbejdet dette Forslag med saa megen Omhu og i saa lang Tid, er fuldt overbevist om, at vi staa paa meget svag Grund i den nævnte Henseende, og at der her findes Mangler nok til, at det er paatide saavel paa dette som paa mange andre Omraader at træffe Sikkerhedsforanstaltninger til Værn om Mennekeliv og Statsieendom. Utsaa, da vi ingen Sikkring have, kunde det synes rimeligt, at vi endelig engang fik Noget, der sikrede os; men hertil siger man: Nei, det er ikke nødvendigt; her er ingen usødygtige Skibe i Danmark, ialtsald er deres Antal saa ringe, at det er aldeles forsvindende. Jeg skal i den Anledning kun indskyde den Bemærkning, som fremkom forleden Dag fra den høitærede Justitsminister i Anledning af en anden Sag, at man ikke kan vurdere Mennekeliv, at saafremt det indrømmes, at der undertiden forekommer Tilfælde, hvor Mennekeliv gaar tabt af Mangel paa Tilsyn, er det ikke rigtigt at maale, hvor hyppige eller sjældne saadanne Tilfælde ere, Man vil fremdeles sige, hvad allerede er fremdraget her i Salen, at vi ikke have noget statistisk Materiale til at bygge en Slutning paa med Hensyn til, hvor mange eller hvor faa usødygtige Skibe, vi have. Det er ganske sikkert, at vi savne Underfølgelser i den Retning —; vi savne overhovedet i høi Grad Statistisk — men skulde vi vente paa, at Statistiken gav os det fornødsede Materiale, kunde vi komme til at vente mere end en Menneksaalder. I den Retning maa man tage noget Hensyn til den almindelige Opinion om Spørgsmaalet, og jeg skal i den Henseende mde erede Medlemmer om, at der for halvanden Aar siden var en meget levende Strid i de mere bekendte Blade i Anledning af 4 Dampskibsulykker, som fandt Sted paa forskjellig Maade. I to Parter i Striden stode meget skarpt overfor hinanden, og det ene Parti gjorde stærkt gjældende, at Ulykkerne skyldtes Udygtighed hos Søerne, et andet derimod, at de skyldtes tilfældige Omstændigheder. Argumenterne fra de to Sider stode sig imod hverandre; men om det vare alle ege, og det var, at Danmark lige saa lidt som andre søfærende Nationer, kan sige sig fri for at have sine Skæbneligheder. Den samme Opfattelse gjør sig gjældende i en Udtalelse fra Assurandørerne i Kjøbenhavn i 1873, hvor Formanden talte, at saaledes som Konkurrencen nu var, det umuligt for Assurandørerne at afvise sig et daarligt Fartøj, naar det tilbødes dem af deres sædvanlige Kunder. Hvor afnægtige Assurandørerne vare, havde de af Plimsol fremdraget Oplysninger vist. Det burde iøvrigt ogsaa ses, at Klassifikationerne ikke sjældent vare vildledende. Ved at føre Kon-

trol handlede Regjeringen ikke alene i Assurandørernes Interesse, men ogsaa i det Almindeliges Interesse, idet der stadig stod Mennekeliv paa Spil. Deri ligger jo allerede en Indrømmelse af, at der findes daarlige Skibe ogsaa hos os, og i en Henseende af 1875 til Indenrigsministeriet — ligeledes fra et Assurandørermøde — lyder det: For Enhver, som kender nærmere til vore Skibsartsforhold, eller som have Udgang til at gjøre sig nøiere bekendt med foresaldende Haverier, vil det ikke staa tvivlsomt, at mange af de Ulykker, som træffe danske Skibe fra Søen, kunde undgaa, og derfor burde være umulige. Og har dette alt længe været Tilfældet, saa har det mere end nogenstinde i det sidste Aar, og saa henvises der til, hvorledes de trykkede Konjunkturer forøge Fristelsen til at gaa udenfor det strængt Nødvendige, naar der ingen Kontrol øves. Jeg har vel ikke her givet noget statistisk Materiale; men jeg har dog leveret Noget, som jeg tror, man kan kalde et Sandsynlighedsbevis for, at der hos os lige saa vel — jeg fremhæver det udtrykkelig — som hos alle andre Søfærende findes Skæbneligheder, og det er disse Skæbneligheder, som kræve en Lov, hvorved der lægges Vaand paa Fristelserne til at misbruge Mennekeliv og Eiendom. Vi maa overfor dette Spørgsmaal vel erindre, at Anstuelserne om Opfattelsen af, hvad en Mand foretager sig, spiller en overordenlig stor Rolle i Livet. Ligesom de Herrer ville erindre, at der for ikke saa maange Aar siden herskede den Opfattelse paa Sjællands Bestyrelse, at det var en meget ærlig Sag at ernære sig kristelig af Brag, saaledes er der blandt en hel Del gode og brave Skibsførere og Skippere udbredt den nedærvede Anskuelse, at det ikke er noget saa utilladeligt at seile lidt paa Overledet, som det hedder. Det gaar ganske simpelt til. En Mand skaber sig nogle Penge sammen ved at arbejde og slide maasse i mange Aar af sit Liv. Han kjøber sig for sine opsparede Penge et lille Skib, maasse efter et Havari, gaar og piller med Skibet, gjør lidt istand paa Stroget, Lakkelagen og Seilene, arbejder maasse endda udelukkende med egne Hænder paa at reparere Skibet, faar sig en Last, faar denne Last assureret — maasse igjennem en Mægler, som hører til Assurandørselskabernes faste Kunder, hvad der muligen leder til den Tro, at Skibet er ganske brugbart — og saa seiler han. Gaar det godt, lægger han maasse derved Grunden til sin Formue; han kan da kjøbe et bedre Skib, udruste det bedre og bliver maasse en paalidelig og brav Kaptajn, ligesom han hele sin Levetid igjennem har været en brav og pralidelig Sømand. Han forstaaer ikke, at der var noget særlig galt ved at seile saaledes, idet hele hans Kald har ført med sig, at han Livet igjennem har sat sine Lemmer paa Spil, og det, at han tager nogle Matroser med, forekommer ham saa meget mindre at være Synd, som han jo ogsaa resiterer sig selv, skjøndt